

กรณีศึกษา

นายกเทศมนตรีแห่งหนึ่ง นำรถส่วนกลางไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

1

นายกเทศมนตรี ก.

เป็นผู้มีอำนาจสั่งใช้รถส่วนกลางตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

2

สั่งการด้วยวาจา

ให้นาย อ. ขับรถบรรทุก 6 ล้อ รถส่วนกลางให้ไปบรรทุกเศษไม้และกิ่งไม้ในหมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่งเพื่อนำไปทิ้งในที่สาธารณะ

3

หมู่บ้านจัดสรร

พี่สาวของนายกเทศมนตรี ก. เป็นผู้จัดการ และเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลมีใช้พื้นที่สาธารณะ และอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมือง ก.

4

ต่อมาสั่งการให้นาย อ.

นำรถบรรทุกส่วนกลางดังกล่าวไปบรรทุกทรายบริเวณพื้นที่สาธารณะด้านหลังสำนักงานเทศบาล ข. และสั่งให้นำรถบรรทุกส่วนกลางคันดังกล่าวไปบรรทุกประตูล็อก ซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของ

มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 151 (เดิม)
จำคุก 9 ปี 12 เดือน

ศาลพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151(เดิม) และมาตรา 157 (เดิม) กระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษหนักที่สุด ฐานใช้อำนาจในตำแหน่ง โดยทุจริต รวมจำคุก 9 ปี 12 เดือน

*คำพิพากษาศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 8
คดีหมายเลขดำที่ อท. 72/2562 คดีหมายเลขแดงที่ อท. 36/2563

สำนักงาน ป.ป.ช.

อ้างตนเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ ข่มขู่เรียกรับผลประโยชน์

1

ร้อยตำรวจเอก ก. และพวก
อ้างตนเป็นตำรวจทางหลวง
หรือตำรวจ
กองปราบปราม

2

แต่ทำการข่มขู่ เรียกรับ
หรือยอมจะรับทรัพย์สิน
จากผู้ค้ากระเทียมเพื่อน

3

โดยข่มขู่ว่าหากบุคคลใด
ไม่ยอมให้ทรัพย์สิน
ตามที่เรียกร้อง
ก็จะจับกุมดำเนินคดี
ในข้อหาเข้ากระเทียม
เข้ามาในราชอาณาจักร
โดยลักลอบหนีภาษีศุลกากร

4

รวมถึงการกระชอก
เอากระเทียมที่บรรทุก
มาในรถและไม่จับกุม
ดำเนินคดี

5

ร่วมกันบังคับให้รถบรรทุก
กระเทียมเพื่อนหยุดรถ
เพื่อจะจับกุมแล้วละเว้น
ไม่จับกุมดำเนินคดี และ
การแต่งเครื่องแบบตำรวจ
กองปราบปราม เรียกร้อง
เงินจากเจ้าของกระเทียม
และเป็นเงินรายเดือนอีก

6

นอกจากนี้
ร้อยตำรวจเอก ก. และพวก
ได้เดินทางไปร้านอาหาร
แห่งหนึ่ง

7

เรียกรับเงินจากเจ้าของ
ร้านโดยอ้างว่าจะจับกุม
ในข้อหาจัดให้มีการค้า
ประเวณีในร้าน

8

ซึ่งการกระทำของ
ร้อยตำรวจเอก ก. และพวก
มีลักษณะและพฤติกรรม
ในการกระทำความผิด
ในแต่ละคราวคล้ายคลึงกัน

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของร้อยตำรวจเอก ก. และพวก เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม และมาตรา 98 วรรคสอง
ประกอบพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พ.ศ. 2477 มาตรา 5 (12) และพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521 มาตรา 45 และเป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 149 และมาตรา 157 ประกอบมาตรา 83

การทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหน้าที่ เพื่อแสวงหาประโยชน์

01

นาย ก. อดีตนักบริหารทั่วไป 5
สำนักงานบริการโทรศัพท์แห่งหนึ่ง
บริษัท ก. สังกัดกระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร

02

มีหน้าที่รับเรื่องติดตั้ง ย้าย โอน
สำรวจประมาณการการติดตั้งและ
ทะเบียนคู่สายประจำสำนักงานบริการ
โทรศัพท์แห่งหนึ่ง **ไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับชำระเงิน**

03

แต่ได้นำใบเสร็จรับเงินของ
สำนักงาน ไปออกข้อความ
เรียกเก็บเงินค่าทางสายเกิน
จากผู้เช่าที่ขอติดตั้งใหม่

04

โดยทำให้ผู้เช่าฯ จำนวน 61 ราย
เชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหา**มีหน้าที่**
ในการเก็บเงินดังกล่าว
ทั้งๆ ที่ผู้ถูกกล่าวหา**มิได้มีตำแหน่ง**
หรือหน้าที่นั้นแต่อย่างใด

05

แล้วนำเงินที่เรียกเก็บได้
จำนวนทั้งสิ้น 320,373.20 บาท
ไปใช้เป็นประโยชน์สำหรับตนเอง
โดยทุจริต ทำให้บริษัท ก.
ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนาย ก. เป็นความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใด
ในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นหรือใช้อำนาจ
ในตำแหน่งหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542
มาตรา 123 และเป็นความผิดทางอาญา ฐานปลอมและใช้เอกสารใบเสร็จรับเงินปลอม ตามประมวลกฎหมาย
อาญามาตรา 264 265 และมาตรา 268 และเป็นความผิดวินัย

สำนักงาน ป.ป.ช.

เบียดบังเงินของราชการ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

พันโท ก. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง
หัวหน้านายทหารฝ่ายการเงิน

1

ได้รับเช็คของกรมวิทยาศาสตร์ทหารบก
ซึ่งพันโท ก. มีหน้าที่ต้องนำเช็คส่งกรมการเงิน
ทหารบก

2

แต่ไม่ได้นำส่งตามอำนาจหน้าที่แต่อย่างใด
กลับนำเช็คไปเข้าบัญชีเงินฝาก ซึ่งเปิดในนาม
ของกรมการเงินทหารบกแทน

3

โดยระบุเงื่อนไขให้ตนเองมีสิทธิในการเบิกถอน
เงิน จากนั้นได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชี
ไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของพันโท ก. เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 มาตรา 15 และเป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 147

การใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ และร่วมกันกับพวกเบียดบังเงินไปโดยทุจริต

1

นางสาว ก. ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติในหน้าที่งานการเงิน

2

ได้อาศัยโอกาสที่ได้รับมอบหมายในหน้าที่งานการเงินปลอมลายมือชื่อผู้รับเงินในใบรับเงิน ซึ่งเป็นหลักฐานส่งให้งานบัญชีดำเนินการลงรายการบัญชี

3

นอกจากนี้ ยังได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้มีหน้าที่เขียนเช็คและครอบครองดูแลสมุดเช็คเพื่อเสนอผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเช็ค โดยได้เบียดบังเช็คไปโดยทุจริต เพื่อนำฝากเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้มีชื่อให้เรียกเก็บเงินตามวิธีการของธนาคาร และให้ผู้มีชื่อถอนเงินไปใช้ประโยชน์สำหรับตนเอง

4

โดยนางสาว ข. ช่วยเหลือในการแจ้งเลขที่บัญชีเงินฝากธนาคาร และเบิกถอนเงินจากบัญชีเงินฝากให้นางสาว ก. หลายครั้งไปใช้ได้สำเร็จ

การกระทำของนางสาว ก. จึงเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย และปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

การกระทำของนางสาว ข. จึงเป็นผู้สนับสนุนเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนางสาว ก. เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 82 วรรคสาม ประกอบระเบียบคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรมว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของสำนักงานศาลยุติธรรม พ.ศ. 2544 ข้อ 3 และข้อ 4 และเป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 มาตรา 157 และมาตรา 161 และการกระทำของนางสาว ข. เป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86

สำนักงาน ป.ป.ช.

ทำหลักฐานเบิกจ่ายเงินเป็นเท็จ แล้วเบียดบังเงินไปเป็นประโยชน์สำหรับตน

1 พันตำรวจตรี ก. มีหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบการปฏิบัติงานของ
หมวดการเงินและบัญชี และมีอำนาจหน้าที่ลงลายมือชื่อเบิกถอน
เงินนอกงบประมาณ

2 โดยโรงเรียนตำรวจภูธรได้จัดซื้อรองเท้า
หุ้มข้อสีดำเป็นเงิน 1,000,000 บาท

3

แต่พันตำรวจตรี ก.
ได้จัดทำหลักฐานใบสำคัญรับเงินเป็นเท็จ
โดยกรอกจำนวนเงิน 1,300,000 บาท
โดยนำเงินส่วนที่เหลือไปใช้เป็นประโยชน์
สำหรับตนเอง

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของพันตำรวจตรี ก. เป็นความผิดทางอาญา
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 มาตรา 157

สำนักงาน ป.ป.ช.

ปลอมลายมือชื่อพนักงานอื่น เบิกเงินยืมทดรอง ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

นาง ก.
หัวหน้าแผนกเงินคลังและเงินยืมทดรอง

ได้ปลอมลายมือชื่อ

ของพนักงานสังกัดหน่วยต่างๆ ของหน่วยงาน A จำนวน 20 คน
และผู้อนุญาตจ่ายเงินในเอกสารทั้งสิ้น 243 ฉบับ **จำนวนทั้งสิ้น
11,041,270 บาท**

นอกจากนั้น นาง ก. ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่คณะกรรมการคลังเงิน
คลังใหญ่ และ**อาศัยอำนาจหน้าที่ดังกล่าววางแผนเบิกจ่ายเงิน
ออกจากคลังใหญ่** โดยมอบเงินให้หัวหน้าแผนกเงินนำไปมอบต่อ
ให้พนักงานจ่ายเงิน เพื่อดำเนินการจ่ายเงินเกินยืมทดรองให้แก่
นาง ก.

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนาง ก. มีมูลความผิดทางวินัยและมูลความผิดทางอาญา
แต่เนื่องจากผู้บังคับบัญชาได้ลงโทษไล่ออกจากงานแล้ว จึงให้งดการดำเนินการทางวินัย

ตรวจรับงาน และเบิกจ่ายค่าจ้างให้กับผู้รับจ้าง ทั้งที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ

สำนักงาน ป.ป.ช.

1

เทศบาลตำบล A ได้รับจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุน
เฉพาะกิจจากกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น
เพื่อใช้ในโครงการก่อสร้างระบบประปา ซึ่งได้ดำเนินการ
จัดจ้างไปแล้วและยังคงเหลือเงินอยู่บางส่วน

2

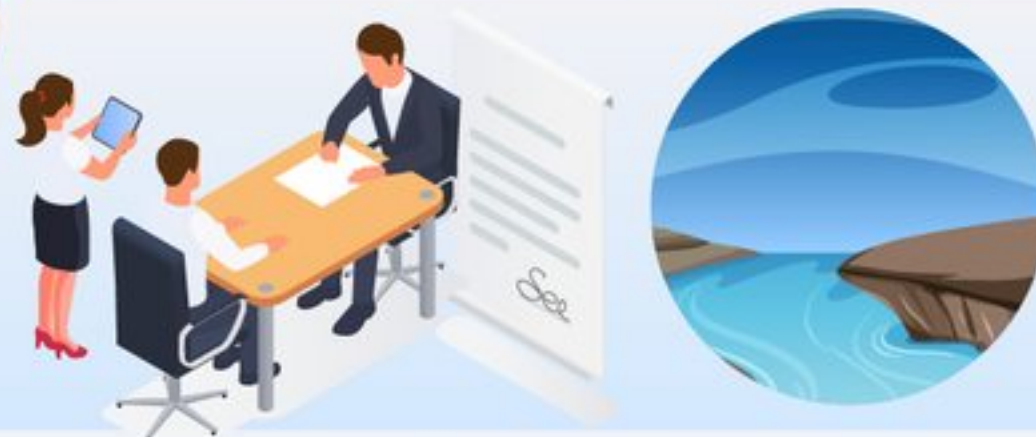
ต่อมาทางจังหวัดได้แจ้งให้เทศบาลตำบล A ทำโครงการ
ขอใช้เงินงบประมาณที่เหลือ โดยโครงการที่เสนอขอใช้เงิน
ต้องเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องเป็นประโยชน์กับระบบประปา

3

เทศบาลตำบล A จึงได้เสนอโครงการขุดลอกขยาย
สระน้ำดิบ ผลการสอบราคาปรากฏว่า ร้าน ก.
เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด และได้ทำสัญญากับเทศบาล
ตำบล A โดยกำหนดสัญญาจ้างเป็นระยะเวลา 180 วัน

4

ในเดือนที่ 3 นับแต่เดือนที่เริ่มสัญญา ผู้ควบคุมงานจำนวน 3 คน ได้ร่วมกัน
จัดทำรายงานประจำวัน ระบุผลงานก่อสร้างโดยมีผลงานสะสมของงานขุดลอก
จำนวน 65 % แต่ไม่ได้รับสัดส่วนของผลงานรวมว่ามีเท่าใด และระบุปัญหา
อุปสรรคว่าเนื่องจากมีน้ำจากแม่น้ำสายหลักในพื้นที่เอ่อล้นเข้ามา
ในบริเวณขุดลอกทำให้ไม่สามารถขุดลอกคันดินกั้นน้ำออกได้

5

ร้าน ก. จึงได้มีหนังสือส่งมอบงานจ้างมายังเทศบาลตำบล A
โดยระบุว่าได้ทำการตามสัญญาเสร็จเรียบร้อยตามรูปแบบ
รายงานและรายละเอียดทุกประการ และขอให้คณะกรรมการตรวจ
การจ้างไปทำการตรวจงานที่รับจ้าง ซึ่งนาย ค. นายกเทศมนตรี
เทศบาลตำบล A พิจารณาแล้วเห็นควรให้ดำเนินการ

6

ต่อมาคณะกรรมการตรวจรับการจ้างได้ร่วมกันจัดทำ
ใบตรวจรับงานจ้างเหมา โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ทำงานจ้าง
งวดสุดท้ายเสร็จเรียบร้อยตามรูปแบบที่กำหนดแล้ว
สมควรจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้ายให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป

7

ซึ่งนาย ค. ได้อนุมัติเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างและมีหนังสือ
ขอเบิกเงินค่าก่อสร้างโครงการดังกล่าว พร้อมส่งสำเนา
หลักฐานการตรวจรับการจ้างของคณะกรรมการตรวจรับ
การจ้างไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1

การกระทำของ นาย ค. ผู้บริหารท้องถิ่น
มีความผิดทางอาญา ตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา 151, มาตรา 157
และมาตรา 162 (2)

2

การกระทำของคณะกรรมการตรวจรับ
การจ้าง และผู้ควบคุมงาน ที่เป็นพนักงาน
เทศบาลตำบล A มีความผิดทางวินัย
อย่างร้ายแรง และมีความผิดทางอาญา
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157,
มาตรา 162 (1) (4) ประกอบมาตรา 83

3

การกระทำของกรรมการตรวจรับการจ้างที่แต่งตั้ง
จากประชาชน มีความผิดทางอาญา
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157,
มาตรา 162 (1)(4) ประกอบมาตรา 86 เช่นเดียวกับ
ผู้รับจ้าง
ส่วนผู้ควบคุมงานที่เป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ
มีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และมีความผิด
ทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 157, มาตรา 162 (1)(4) ประกอบมาตรา 86

สำนักงาน ป.ป.ช.

การทุจริต การตกลงจ้าง

1

องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำ
โครงการก่อสร้างถนนสายต่าง ๆ
รวม 6 สาย โดยเจ้าหน้าที่ได้เสนอให้รวม
โครงการทั้ง 6 เพื่อดำเนินการการจัดจ้าง
โดยวิธีสอบราคา ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การ
บริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538

3

และนาย ก. ได้สั่งการให้ทำการจ้างงาน
กับห้างหุ้นส่วนที่เสนอราคาสูง
โดยไม่ปรากฏเหตุผลและความจำเป็น
ในการจ้างห้างหุ้นส่วนที่เสนอราคาสูง
แต่อย่างใด

2

แต่นาย ก. ได้แยกจัดจ้างงาน
เป็นแต่ละโครงการเพื่อดำเนินการ
โดยวิธีตกลงราคา

4

เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. 2538 และใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ
ทำให้ราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของ นาย ก. เป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 157 ประกอบมาตรา 91

การจัดซื้อจัดจ้างอาคาร

โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการที่เกี่ยวข้อง

สำนักงาน ป.ป.ช.

1

การจัดซื้ออาคารเพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงานและที่พักอาศัยของพนักงานบริษัท บ. มีการจัดซื้ออาคาร ร. เพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยของพนักงาน และจัดซื้อพื้นที่ของอาคาร พ. เพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงาน นั้น

2

พลเอก ก. ได้เป็นผู้ดำเนินการติดต่อกับนายหน้าเพื่อซื้ออาคารในวงเงิน 32 ล้านบาท โดยทำสัญญากำหนดเงื่อนไขให้ผู้สัญญาทำการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้างภายในวันที่ 30 เมษายน 2540

3

ในวันเดียวกัน บริษัท บ. ได้เข้าทำสัญญาจะซื้อขายที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างอีกฉบับหนึ่ง โดยมีเงื่อนไขในสัญญาเช่นเดียวกับที่ทำไว้กับบริษัท บ. โดย ได้จดทะเบียนซื้อขายที่ดินพร้อมอาคาร เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2540 ซึ่งล่วงเลยวันที่กำหนดในเงื่อนไขของสัญญาเป็นเวลาเดือนเศษโดยได้กู้ยืมเงินจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ ก. จำนวน 32.5 ล้านบาท ไปชำระราคาอาคาร

4

ซึ่งเจ้าของอาคารดังกล่าวได้จ่ายเงินค่านายหน้าให้แก่ผู้ดำเนินการติดต่อซื้อขายอาคารดังกล่าวเป็นเงิน 400,000 บาท แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้บริหารของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกในฐานะกรรมการของบริษัท บ. ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการซื้อขายอาคารดังกล่าว

5

สำหรับการจัดซื้อพื้นที่เพื่อใช้เป็นสถานที่ทำงาน ได้ดำเนินการรวม 2 ครั้ง คือ โดยบริษัทผู้ขายได้จ่ายค่านายหน้าอันเนื่องมาจากการขายพื้นที่อาคารดังกล่าวให้แก่บริษัท บ. แต่ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าพลเอก ก. ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการจัดซื้ออาคาร พ. ซึ่งการจัดซื้อพื้นที่ของอาคาร พ. จะต้องดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 28 วรรคท้าย ซึ่งกำหนดไว้ว่าการซื้อที่ดินและสิ่งก่อสร้างให้ติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง ทำให้สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัท บ. **ได้รับความเสียหายเป็นเงินประมาณ 2,257,571.50 บาท**

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของพลเอก ก. กรณีดำเนินการจัดซื้ออาคาร ร. ไม่ปฏิบัติตามบันทึกอนุมัติลงวันที่ 24 มีนาคม 2540 ของกองทัพบก อีกทั้งยังเป็นการจัดซื้อโดยผ่านบริษัทนายหน้า และกรณีที่จัดซื้อพื้นที่ของอาคาร พ. รวม 2 ครั้ง โดยผ่านบริษัทนายหน้าที่มีอาชีพในการติดต่อเพื่อทำการซื้อขายอสังหาริมทรัพย์จากเจ้าของที่แท้จริงอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 28 วรรคท้าย ประกอบระเบียบกองทัพบกว่าด้วยการพัสดุการเงิน การงบประมาณ และการบัญชีของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก พ.ศ. 2537 ข้อ 4 การกระทำของพลเอก ก. จึงเป็นการจัดซื้อหลักเสียง หรือละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ ฝ่าฝืนจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล และไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ ทำให้ทางราชการเสียหายอย่างร้ายแรง เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. 2521 มาตรา 15 ให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา

การทุจริต แก้ไขราคากลาง

สำนักงาน ป.ป.ช.

1

รัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง ได้ประกาศประกวดราคาจ้างเหมา โดยนาย ก. ในฐานะผู้บริหารระดับสูง ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมา เพื่อกำหนดที่พิจารณาคัดเลือกคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ที่มีคุณภาพและคุณสมบัติเป็นประโยชน์

2

คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมา ได้เสนอรายงานการพิจารณาผลการประกวดราคาจ้างเหมา ต่อนาย ก. โดยรายงานว่าได้พิจารณาผู้เสนอราคาต่ำสุด แต่ยังสูงกว่าราคากลาง

3

ต่อมานาย ก. สั่งการให้ต่อรองราคา ผลการต่อรองราคา ปรากฏว่าบริษัทผู้เสนอได้ลดราคาลงแต่ยังสูงกว่าราคากลาง

4

นาย ก. สั่งการให้เจ้าหน้าที่แก้ไขราคากลางในบันทึกรายงาน ผลการประกวดราคาของคณะกรรมการพิจารณาผลการ ประกวดราคาจ้างเหมาให้สูงกว่าราคาที่บริษัทเสนอ แล้วนำไปสืบเปลี่ยนเอกสารเดิม

5

จากนั้นจึงนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการบริษัทฯ เป็นเหตุให้ คณะกรรมการบริษัทฯ หลงเชื่อว่า ผู้เสนอราคาได้เสนอราคา ต่ำกว่าราคากลาง จึงอนุมัติให้จ้างบริษัทดังกล่าว เป็นเหตุให้ เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เป็นความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2502 มาตรา 8 และ 11 และประมวลกฎหมายอาญามาตรา 264, 265 และ 268

เรียกรับเงิน จากผู้รับจ้าง

- 1** สำนักงานประปาแห่งหนึ่ง ได้ว่าจ้างห้างหุ้นส่วนจำกัดซึ่งเป็นผู้เสนอราคารายหนึ่ง ปรับปรุงเส้นท่อประปาตามแนวถนนราชดำเนินในเขตเทศบาลเมือง
- 2** ในการนี้ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองวิชาการเป็นประธานกรรมการ นาย ก. ผู้จัดการสำนักงานประปาและหัวหน้างานควบคุมน้ำเสีย เป็นกรรมการ
- 3** ในระหว่างที่ดำเนินการปรับปรุงเส้นท่อประปานั้น นาย ก. ได้โทรศัพท์ติดต่อเรียกรับเงินจากผู้รับจ้าง จำนวน 50,000 บาท โดยให้โอนเงินจากธนาคารแห่งหนึ่ง ไปยังธนาคารอีกแห่งหนึ่ง ให้แก่นาย ก. โดยนาย ก. ได้ไปรับเงินด้วยตนเอง
- 4** ซึ่งจากการไต่สวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำนวนเงิน 50,000 บาท นาย ก. ให้ถ้อยคำและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่าเป็นเงินที่ยืมจากหุ้นส่วนผู้จัดการของผู้รับจ้างและยังไม่ได้ใช้คืน

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของ นาย ก. ซึ่งมีหน้าที่ตรวจรับงานจ้างการปรับปรุงเส้นท่อประปาให้เป็นไปตามสัญญา แต่กลับอาศัยสถานะดังกล่าว ยืมเงินจากผู้รับจ้าง มีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับการประปาส่วนภูมิภาค

ส่วนการกระทำของนาย ก. ที่ถูกกล่าวหาว่าใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่กรรมการตรวจการจ้างเรียกรับเงินจากผู้รับจ้าง ยังไม่ปรากฏหลักฐานเพียงพอ เนื่องจากพยานมีลักษณะยืนยันกันปากต่อปาก และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าได้กระทำการใดๆ เกี่ยวกับการตรวจรับงานจ้างในทางช่วยเหลือ หรือให้ประโยชน์แก่ผู้รับจ้าง

สำนักงาน ป.ป.ช.

การทุจริต การตกลงจ้าง

1

องค์การบริหารส่วนตำบล
ได้จัดจ้างงานโครงการถมดิน
โดยวิธีตกลงราคา

2

โดยมีเจ้าหน้าที่พัสดุ
และปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
เป็นผู้พิจารณาราคาของผู้เสนอราคา 2 ราย
และเห็นควรจ้างผู้เสนอราคาต่ำสุด

3

แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการ
ให้เรียกผู้เสนอราคาสูงสุด
มาทำสัญญา
โดยมิได้แสดงเหตุผลและความจำเป็นแต่อย่างใด

4

เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538
และใช้ดุลพินิจโดยมิชอบทำให้ราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของ นาย ก.
เป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 157 ประกอบมาตรา 91

การทุจริต เปลี่ยนแปลงการดำเนินงานจ้าง

1

องค์การบริหารส่วนตำบลได้อนุมัติ
จ่ายขาดเงินสะสมเพื่อดำเนินโครงการ
ก่อสร้างถนน โดยวิธีสอบราคา

2

แต่นาย ก. ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่
เปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน
มาก่อสร้างฝายน้ำโดยวิธีตกลงราคา
เพื่อให้อยู่ในอำนาจการพิจารณา
ของตน

3

โดยไม่ได้้นำเรื่องเสนอให้สภา
องค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณา
อนุมัติก่อน

4

อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับ
เงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน
การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. 2541 เป็นเหตุให้ทางราชการ
ได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของ นาย ก. เป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา 157 ประกอบมาตรา 91

สำนักงาน ป.ป.ช.

ตรวจรับงานจ้าง ถนนคอนกรีตที่ไม่ได้ขนาด

องค์การบริหารส่วนตำบล A

ได้ดำเนินการจัดจ้างก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก
โดยการก่อสร้างถนนในงวดที่ 3 ซึ่งเป็นงวดสุดท้าย

ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างโดยมีนาย ก วิศวกรโยธา
และนาย ข. นายช่างโยธา ขององค์การบริหารส่วนตำบล A
เป็นผู้ควบคุมงาน ได้รายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้าง
ทราบว่า การก่อสร้างถนนได้ดำเนินการเสร็จตามแบบและ
สัญญาจ้าง

คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจสอบรายงานของ
ผู้ควบคุมงาน และได้ตรวจสอบภายนอกของถนนดังกล่าว
เห็นว่าถูกต้องตามแบบรูปรายการ จึงได้ทำการตรวจรับ
งานจ้างและเบิกจ่ายเงินงวดสุดท้ายให้แก่ผู้รับจ้าง

แต่จากการตรวจสอบปรากฏว่า **ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก**
มีความหนาไม่ได้ขนาด 20 เซนติเมตร ตามแบบ โดยมี
ความหนาเฉลี่ยเพียง 18.30 เซนติเมตร ขาดหายไป
1.70 เซนติเมตร คิดเป็นปริมาตรคอนกรีตที่หายไป
ประมาณ 132.60 ลูกบาศก์เมตร

คำนวณค่าเสียหายเป็นเงินประมาณ **165,750 บาท** ทำให้
ราชการได้รับความเสียหาย

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนาย ก. และนาย ข. มีความผิดทางวินัย ส่วนคณะกรรมการตรวจการจ้าง
ถือว่าได้ใช้ความระมัดระวังในการตรวจรับงานจ้างไปตามสมควรแก่กรณีแล้ว จึงไม่มีความผิด
รวมทั้งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล A ไม่ปรากฏว่ามีมูลความผิด

สำนักงาน ป.ป.ช.

กรณีศึกษา

แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับสูง โดยมีชอบด้วยกฎหมาย

นาย ก. ขณะดำรงตำแหน่งเลขาธิการ
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

1

ได้เสนอเรื่องระบบการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับสูงต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อขอความเห็นชอบ และอนุมัติให้นำระบบดังกล่าวมาใช้ โดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้จัดทำบัญชีผู้มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับสูง

2

โดยต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรเตรียมนักบริหารระดับสูง และผ่านการประเมินสมรรถนะของนักบริหาร ซึ่งคณะรัฐมนตรี ได้ให้ความเห็นชอบ ต่อมา นาย ก. ได้กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติม จากมติคณะรัฐมนตรี คือ **ให้ผู้ผ่านการอบรมนักบริหารระดับสูง ที่ ก.พ. รับรอง และให้ส่วนราชการที่มีตำแหน่งว่างสามารถเสนอชื่อ**เข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับสูงได้

3

นาย ข. ในฐานะปลัดกระทรวง

นาย ค. ในฐานะรองปลัดกระทรวง

นาย ง. ในฐานะอธิบดีกรม

นาย จ. ในฐานะที่ปรึกษาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.

นาย ช. ผู้แทน ก.พ. ใน อ.ก.พ. กระทรวง

นาย ข. เป็นประธานคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ

4

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับสูง และเห็นสมควร ให้แต่งตั้งผู้สมัครที่กรมเสนอ ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี โดย **มิได้คัดเลือกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด** การกระทำของนาย ก. นาย ข. นาย ค. นาย ง. นาย จ. นาย ช. เป็นเหตุให้มีผู้เสียหายและได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง

6

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

1) การกระทำของนาย ก. เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 **มาตรา 85 วรรคสอง**

2) การกระทำของนาย ข. นาย ค. นาย ง. นาย จ. และนาย ช. เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 **มาตรา 82 วรรคสาม** และเป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา **มาตรา 157 ประกอบมาตรา 86**

5

ศาลปกครองสูงสุดได้**มีคำพิพากษาว่า**การที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเป็นการไม่ชอบด้วยมติคณะรัฐมนตรี และไม่ชอบด้วยมติของผู้นับถือในบัญชีผู้ผ่านการประเมินสมรรถนะ หลักทางการบริหาร ดังนั้นหลักเกณฑ์ดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และได้**มีคำพิพากษาว่า**คณะกรรมการได้ดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ฯ และตามมติคณะรัฐมนตรี การกระทำมีลักษณะเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้สมัคร และมีการกำหนดตัวบุคคลไว้เป็นการล่วงหน้า จึงทำให้คำสั่งแต่งตั้งรองอธิบดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย

STOP STOP STOP STOP STOP STOP STOP

คดีกรณีศึกษา

การแต่งตั้งบุคคลที่อาจมีผลประโยชน์ทับซ้อน

นาย ก. เคยดำรงตำแหน่ง : รัฐมนตรีว่าการกระทรวง A
มีอำนาจในการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการในหน่วยงาน B

นาย ก. ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกคณะหนึ่ง กรรมการคัดเลือกจะต้อง

- ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 - ไม่มีผลประโยชน์ ที่ขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนั้น
- ทั้งในขณะที่ได้รับการแต่งตั้งและในระหว่างปฏิบัติหน้าที่

ในระหว่างการเตรียมการสำนักงาน A ได้มีการยกย่องคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นบุคคลตรงตามคุณสมบัติและมีการให้
ข้อสังเกตว่าบุคคลใดอาจเข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน

นาย ก. ไม่ได้ลงนามในคำสั่งดังกล่าว โดยอ้างว่ายังมีเวลาคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม ต่อมา นาย ก.
กำหนดรายชื่อขึ้นใหม่ และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกฯดังกล่าว โดยกรรมการคัดเลือกฯ จำนวน 3 ราย
ซึ่งอยู่ในข่าย **เป็นบุคคลที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน** ในการดำรงตำแหน่ง ตามที่สำนักงาน A ได้ให้ข้อสังเกตไว้ นาย ก.
ทราบถึงข้อสังเกตดังกล่าวนี้แล้ว แต่ยังคงแต่งตั้งบุคคลทั้งสามเป็นกรรมการคัดเลือกฯ โดยอ้างว่าเป็นบุคคลที่
มีประสบการณ์รอบด้าน

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. การกระทำของนาย ก.
มีมูลเป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 157

เรียกรับเงิน เพื่อแลกกับการช่วยเหลือ ในการสอบเข้ารับราชการ

1
องค์การบริหารส่วนตำบล
โดยนาย ก. นายกองค์การ
บริหารส่วนตำบล
ได้ออกประกาศรับสมัคร
สอบแข่งขันพนักงาน
ส่วนตำบล 12 ตำแหน่ง

2
และได้ขอรับการสนับสนุน
บุคลากรจากองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นและข้าราชการใน
จังหวัดเพื่อทำหน้าที่เป็นคณะ
กรรมการดำเนินการสอบ
ตรวจสอบข้อสอบ

3
ซึ่งนาย ก. ได้เปิดห้องพัก
โรงแรมจำนวน 2 ห้อง เพื่อใช้
เป็นที่พักหรือสถานที่รับแจก
เพื่อติดต่อการเรียกรับสินบน
ในการช่วยเหลือให้ผู้สมัคร
สอบแข่งขันสอบข้อเขียนผ่าน
และเป็นสถานที่สำหรับแก้ไข
กระดาษคำตอบ

4
โดยร่วมมือกับกรรมการ
ดำเนินการสอบและเจ้าหน้าที่
ตรวจสอบบางรายลักลอบ
นำกระดาษคำตอบออกมา
แก้ไข

5
ต่อมาจังหวัดได้มีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบข้อเท็จจริง เนื่องจาก
มีการร้องเรียนว่ามี
การทุจริตเรียกรับเงิน

6
และจากการรายงานพบว่า
มีการแก้ไขกระดาษคำตอบ
เฉพาะผู้ที่สอบผ่านข้อเขียน
และมีร่องรอยการแก้ไข
กระดาษคำตอบจำนวนมาก

7
ทั้งนี้ผู้ว่าราชการจังหวัด
ได้สั่งการไปยังนายอำเภอ
ในฐานะผู้กำกับดูแลแจ้ง
ให้องค์การบริหารส่วนตำบล
ยกเลิกการขึ้นบัญชีการสอบ
แข่งขันได้

8
พร้อมกับให้แจ้งความ
ร้องทุกข์กล่าวโทษ
ต่อพนักงานสอบสวน แต่ทาง
องค์การบริหารส่วนตำบล
มิได้ดำเนินการดังกล่าว
แต่อย่างใด

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

การกระทำของนาย ก. และคณะกรรมการดำเนินการสอบ ตรวจสอบข้อสอบ เป็นความผิดทางวินัย
อย่างร้ายแรงและหรือเป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149, 157,
161, 264, 265 และ 268 ประกอบมาตรา 83 และมาตรา 86 แล้วแต่กรณี